

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 148.

Femte Session.

46de Møde.

Onsdagen den 7de December.

(Fortf.)

Spjort (fortsat): For at oplyse dette skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, for Exempel § 74: „Den dømmende Magts Udøvelse kan kun ordnes ved Lov.“ Naar den nu skulde indskrænktes, saa vilde den ikke komme til at gjælde for Krigsretterne. § 77 siger: „Domstolene ere berettigede til at afgjøre ethvert Spørgsmaal om Dvirghedsmyndighedens Grændser.“ Det maa vistnok ogsaa fremdeles gjælde om Fællesmagtens Forhold til Domstolene. § 84 siger: „Ingen kan paa Grund af sin Troesbekjendelse berøves Afgang til den fulde Nydelse af borgerlige og politiske Rettigheder.“ Det maa vistnok ogsaa gjælde om Valgret og Valgbarhed til Fællesforfatningen. Ialtfald troer jeg, at Regjeringen i sit Udkast har anerkjendt, at de nævnte Paragrapher ikke vare indskrænkede i deres fulde Omfang; thi ved de Paragrapher, der omhandle Rigsdagens Myndighed, er det stadig bemærket, at denne kun angaaer de særlige Anliggender, medens de nævnte Paragrapher ere optagne aldeles usforandrede, uden at der er tilføjet Noget om nogen Indskrænkning, og efter almindelige Fortolkningsregler maa man altsaa antage, at de skulde vedblive at gjælde i deres fulde Omfang. Men det foreliggende Forslag indeholder ikke Noget om, hvilke Paragrapher der skulde indskrænktes, og hvilke der skulde vedblive at gjælde i deres fulde Omfang, og det finder jeg dog er en Sag, som nødvendigviis maa afgjøres.

Rosenørn: Jeg skal tillade mig at fremføre nogle faa Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der ere faldne fra forskellige

ærede Talere. Naar den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Lindberg) siger, at man ikke allerede nu skulde afgjøre, om Island og Colonierne skulde vedblive at høre under den danske Rigsdag, saa maa jeg gøre opmærksom paa, at Forslaget jo netop gaaer ud paa, at det ikke skal afgjøres nu, men at det skal afgjøres ved Fællesforfatningen. Disse islandske og coloniale Anliggender skulde jo kun inddrages derunder, skulde kun gaae bort fra Rigsdagens Omraade, forsaavidt de som Fællesstaten vedkommende inddrages under Fællesforfatningen; saaledes er jo Slutningsbestemmelsen i den anden Paragraph, hvor Opregningen findes, og ligeledes i dens Begyndelse er det jo forudsat, at Rigsdagens Virksomhed med Hensyn til disse Anliggender kan bibeholdes ved Fællesforfatningen, saa at man kun aabner en Afgang til at faae dem andesteds hen, men det er ingenlunde nu at afgjøre Sagen. Naar den ærede Ordfører har sagt, at Udvalgets Fleertal ikke har villet fremtvinge den Afgjørelsesmaade, som her er foreslaaet, som den eneste, da vilde jeg overmaade godt kunne forstaae dette og være ganske enig deri, saafremt vi fra Regjeringens Side maatte høre, at den foretrak en af de to andre i Forslag bragte Overgangsmaader; hvis der forelaa en bestemt Udtalelse fra Regjeringen, som sagde, at den foretrak den Overgangsmaade, som Udvalgets Fleertal har foreslaaet under Nr. 1, eller den, som Udvalgets Fleertal har foreslaaet under Nr. 2, men at den aldeles ikke kunde bruge den, som Udvalgets Fleertal har foreslaaet under Nr. 3, da burde hele dette Forslag falde; men en saadan Udtalelse have vi ikke hørt, og jeg maa ansee det for ligesaa rimeligt, at Regjeringen siger, at den ikke kan bruge de af Udvalgets